Р Е П У Б Л И К А Б Ъ Л Г А Р И Я

Н А Р О Д Н О С Ъ Б Р А Н И Е

Проект

З А К О Н

за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози

(Обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42,apis://Base=NORM&DocCode=433907109&Type=201/ 80 и 109 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г., бр. 93 от 2009 г., бр. 41 от 2010 г., бр. 17 от 2011 г. и бр. 38, 50 и 60 от 2012 г.)

§ 1. В чл. 14 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „удостоверение” и „Удостоверението” се заменят съответно със „свидетелство” и „Свидетелството”.

2. В ал. 3 думата „удостоверението” се заменя със „свидетелството”.

§ 2. В чл. 21, ал. 2 се създават т. 3 и 4:

„3. автогарите, в които се осигурява помощ на лица с увреждания и на лица с намалена подвижност;

4. мерките за сигурност на превозите на пътници с автобус, които се осигуряват от собствениците на автогари.”

§ 3. В чл. 23 ал. 2 се изменя така:

„(2) Превозвачът уведомява писмено съответната областна структура на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” за намерението си да извърши случаен превоз на пътници преди започването на превоза.”

§ 4. В чл. 24в думата „трудноподвижни” се заличава, а след думата „лица” се добавя „с увреждания и лица с намалена подвижност”.

§ 5. В чл. 37 се създава ал. 4:

„(4) Превозвачът не приема и не превозва багаж, който не принадлежи на пътник, пътуващ в автобуса.“

§ 6. В чл. 42 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1

2. Създава се ал. 2:

„(2) Когато при извършването на превоз, за който е приложим Регламент (ЕС) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 г. относно правата на пътниците в автобусния транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ, L 55/1 от 28 февруари 2011 г.), наричан по-нататък „Регламент 181/2011”, е причинена смърт или телесна повреда на пътник, максималният размер на обезщетението, дължимо от превозвача за всеки отделен случай, е предвиденият в чл. 7, параграф 2, буква „а” от същия регламент.”

§ 7. В чл. 45 се създава ал. 4:

„(4) Максималният размер на обезщетението, дължимо от превозвача за всеки отделен случай на загуба или повреда на багаж при извършване на превози, за които е приложим Регламент 181/2011, е предвиденият в чл. 7, параграф 2, буква „б” от същия регламент.”

§ 8. В чл. 78, ал. 1 се правят следните допълнения:

1. В т. 1 след думите „Регламент 561/2006” се добавя „и Европейската спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международни автомобилни превози, ратифицирана със закон (ДВ, бр. 28 от 1995 г.), (ДВ, бр. 99 от 1995 г.), наричана по-нататък „AETR”.

2. В т. 2 след думите „Регламент 3821/85” се добавя „или AETR”.

§ 9. В чл. 89а, ал. 4 т. 1 се отменя.

§ 10. Създава се глава шеста „а” с чл. 90а и 90б:

„Глава шеста „а”

Внедряване и използване на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и интерфейси с останалите видове транспорт

Чл. 90а. (1) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията координира дейностите при внедряване и използване на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и интерфейси с останалите видове транспорт.

(2) За подпомагане дейността на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията по ал. 1 се създава Съвет по интелигентните транспортни системи, наричан по-нататък „съвета”.

(3) Съветът по ал. 2 се състои от председател, заместник-председатели и членове.

(4) Председател на съвета по ал. 2 е министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията, а заместник-председатели са заместник-министър на транспорта, информационните технологии и съобщенията, отговарящ за политиката в областта на автомобилния транспорт, заместник-министър на вътрешните работи, отговарящ за безопасността на движението, и заместник-министър на регионалното развитие и благоустройството, отговарящ за политиката в областта на пътищата, или други, упълномощени от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на вътрешните работи и от министъра на регионалното развитие и благоустройството лица, които са служители в съответните ведомства.

(5) Членове на съвета по ал. 2 са представители на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, Министерството на регионалното развитие и благоустройството, Министерството на вътрешните работи и на Министерството на икономиката, енергетиката и туризма, определени от съответните министри, представители на Агенция „Пътна инфраструктура”, на Българския институт за стандартизация, на Комисията за защита на потребителите, на Комисията за защита на личните данни и на Националното сдружение на общините на Република България, определени от съответните им ръководители.

(6) При необходимост председателят на съвета по ал. 2 може да кани за участие в работата му представители на други държавни органи, органи на местното самоуправление, представители на неправителствени организации, на висши учебни заведения в страната и други заинтересовани страни, чийто предмет на дейност има отношение към интелигентните транспортни системи.

(7) Поименният състав на съвета по ал. 2 се определя със заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(8) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи и с министъра на регионалното развитие и благоустройството издава правилник за работата на съвета по ал. 2.

(9) Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията подпомага организационно-технически дейността на съвета по ал. 2.

(10) Съветът по ал. 2:

1. подпомага министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията при осъществяване на правомощията му по ал. 1;

2. изготвя и приема Национален план за действие за внедряване и използване на интелигентни транспортни системи и интерфейси с останалите видове транспорт и наблюдава изпълнението му;

3. обсъжда и подготвя доклад с информация относно напредъка за националните дейности и проекти по отношение на приоритетните области за използване на спецификации и стандарти за интелигентни транспортни системи;

4. прави предложения за промени в правното регулиране в областта на внедряването на интелигентни транспортни системи;

5. прави предложения до министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията във връзка с ефективното прилагане на законодателството, свързано с внедряването на интелигентни транспортни системи;

6. дава становища по нормативни актове, свързани с интелигентни транспортни системи;

7. обсъжда други въпроси, свързани с внедряването на интелигентни транспортни системи.

(11) По решение на съвета по ал. 2 към него могат да се създават работни групи за решаване на отделни проблеми и задачи.

Чл. 90б. Правилата относно внедряването и използването на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и интерфейси с останалите видове транспорт се определят с наредба на Министерския съвет.”

§ 11. В чл. 91а се създава ал. 12:

„(12) Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация” контролира изпълнението на задълженията на превозвачите и водачите, извършващи превози на пътници, и на собствениците и управителите на автогари по Регламент 181/2011 и е национален орган по прилагането на този регламент съгласно чл. 28, параграф 1 от регламента.”

§ 12. В чл. 91в се правят следните изменения и допълнения:

1. В основния текст думите „една година“ се заменят с „3 години“.

2. Създава се т. 4:

„4. товарителниците.”

§ 13. В чл. 93 се създава ал. 6:

„(6) Водач, който приеме и/или превози багаж, който не принадлежи на пътник, пътуващ в автобуса, се наказва с глоба 1000 лв.“

§ 14. В чл. 93б се правят следните допълнения:

1. В ал. 1 след думите „Регламент (ЕО) № 561/2006” се поставя запетая и се добавя „в друг нормативен акт”.

2. В ал. 2 след думите „Регламент (ЕО) № 561/2006” се поставя запетая и се добавя „в друг нормативен акт”.

3. В ал. 3 след думите „Регламент (ЕО) № 561/2006” се поставя запетая и се добавя „в друг нормативен акт”.

4. В ал. 4 след думите „Регламент (ЕО) № 561/2006” се поставя запетая и се добавя „в друг нормативен акт”.

5. В ал. 5 след думите „Регламент (ЕО) № 561/2006” се поставя запетая и се добавя „в друг нормативен акт”.

6. В ал. 6 след думите „Регламент (ЕО) № 561/2006” се поставя запетая и се добавя „в друг нормативен акт”.

7. В ал. 7 след думите „Регламент (ЕО) № 561/2006” се поставя запетая и се добавя „в друг нормативен акт”.

8. В ал. 11 след думите „Регламент (ЕО) № 561/2006” се поставя запетая и се добавя „в друг нормативен акт”.

§ 15. В чл. 93в се правят следните изменения:

1. В ал. 7, в основния текст думите „или карта на водача” се заличават.

2. Алинея 17 се изменя така:

“(17) Наказва се с глоба 1500 лв. водач, който при проверка от контролните органи не представи документите, които са регистрирали времето на управление, прекъсванията и почивките му през текущия ден и тези от предходните 28 календарни дни:

1. тахографски листа, и/или

2. карта на водача (ако притежава такава), както и записите от нея, и/или

3. ръчни записи и разпечатки, и/или

4. удостоверение по чл. 10, ал. 1 от наредбата по чл. 89, ал. 1.”

§ 16. В чл. 96 се правят следните допълнения:

1. В ал. 1, т. 4 накрая се добавя „или на багаж, който не принадлежи на пътник, пътуващ в автобуса“.

2. Създава се ал. 6:

„(6) Който допусне или разпореди извършването на обществен превоз на пътници или товари с превозно средство, което не е технически изправно или на което не е извършен предпътен технически преглед, се наказва с глоба 1000 лв.”

§ 17. В чл. 96в, ал. 1 след думата „тона” се добавя „за които няма издадени удостоверения за обществен превоз на товари или заверено копие на лиценз на Общността” и се поставя запетая.

§ 18. В чл. 98, ал. 7, т. 5, буква „б“ след думата „теоретичното” се добавя „и/или практическото”.

§ 19. В чл. 102 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 думите „или автоспирка” се заличават.

2. Създава се ал. 6:

„(6) Собственик на автогара, който не изпълнява мерките за сигурност на превозите на пътници с автобус, предвидени в наредбата по чл. 21, ал. 1, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 1000 лв.“

§ 20. В чл. 104 се създава ал. 14:

„(14) На превозвач или на лице по чл. 12б, ал. 1, които не са организирали извършването на предпътни технически прегледи на пътните превозни средства или предпътни медицински прегледи на водачите, се налага имуществена санкция в размер 1500 лв.”

§ 21. Създават се чл. 104б – 104д:

„Чл. 104б. На превозвач, който наруши разпоредбите на Регламент 181/2011, се налагат имуществени санкции, както следва:

1. за нарушение на чл. 4, параграф 2 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

2. за неизпълнение на задължението по чл. 5 от Регламент 181/2011 – в размер 3 000 лв.;

3. за нарушение на чл. 6 от Регламент 181/2011 – в размер 3000 лв.;

4. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 7, параграф 2, буква „а” от Регламент 181/2011 – в размер 10 000 лв.;

5. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 7, параграф 2, буква „б” от Регламент 181/2011 – в размер 2000 лв.;

6. за неосигуряване на необходимата помощ съгласно чл. 8 от Регламент 181/2011 – в размер 3000 лв.;

7. за нарушение на чл. 9 от Регламент 181/2011 – в размер 5000 лв.;

8. за нарушение на чл. 10, параграфи 2-4 от Регламент 181/2011 – в размер 5000 лв.;

9. за нарушение на чл. 10, параграф 5 от Регламент 181/2011 – в размер 2000 лв.;

10. за нарушение на чл. 11, параграф 1 от Регламент 181/2011 – в размер 5000 лв.;

11. за нарушение на чл. 11, параграфи 2 и 4 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

12. за нарушение на чл. 11, параграф 5 от Регламент 181/2011 – в размер 2000 лв.;

13. за нарушение на чл. 13 от Регламент 181/2011 – в размер 2000 лв.;

14. за нарушение на чл. 16 от Регламент 181/2011 – в размер 2000 лв.;

15. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 17, параграф 2 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

16. за нарушение на чл. 17, параграф 3 от Регламент 181/2011 – в размер 500 лв.;

17. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 19, параграф 2 от Регламент 181/2011 – в размер 500 лв.;

18. за нарушение на чл. 19, параграф 3 от Регламент 181/2011 – в размер 2000 лв.;

19. за нарушение на чл. 20, параграфи 1 и 3 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

20. за нарушение на чл. 21 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

21. за нарушение на чл. 25, параграф 1 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

22. за нарушение на чл. 26 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

23. за нарушение на чл. 27 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.

Чл. 104в. На водач на автобус, който не предостави помощ на лица с увреждания или с намалена подвижност съгласно разпоредбите на Регламент 181/2011, се налага глоба в размер 500 лв.

Чл. 104г. На управител или на собственик на автогара, който наруши разпоредбите на Регламент 181/2011, се налага глоба или имуществена санкция, както следва:

1. за неизпълнение на задължението по чл. 5 от Регламент 181/2011 – в размер 3000 лв.;

2. за нарушение на чл. 11, параграф 1 от Регламент 181/2011 – в размер 5000 лв.;

3. за нарушение на чл. 11, параграфи 2 и 4 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

4. за нарушение на чл. 13, параграф 1 от Регламент 181/2011 – в размер 2000 лв.;

5. за нарушение на чл. 14, параграф 5 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

6. за нарушение на чл. 16 от Регламент 181/2011 – в размер 2000 лв.;

7. за неизплащане на обезщетението в пълен размер, предвидено в чл. 17, параграф 2 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

8. за нарушение на чл. 17, параграф 3 от Регламент 181/2011 – в размер 500 лв.;

9. за нарушение на чл. 20, параграфи 1 и 3 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.;

10. за нарушение на чл. 25, параграф 1 от Регламент 181/2011 – в размер 1000 лв.

Чл. 104д. За нарушения на изискванията на Регламент 181/2011, за които не е предвидено друго наказание, се налага глоба или имуществена санкция 500 лв.”

§ 22. В чл. 106а, ал. 1, т. 3, буква „б“ след думата „случаен” се добавя „или специализиран”.

§ 23. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават т. 40 – 42:

„40. „Интелигентни транспортни системи“ са системи, при които се прилагат информационни и комуникационни технологии в областта на автомобилния транспорт, включително инфраструктура, превозни средства и ползватели, и в управлението на движението и управлението на мобилността, както и за интерфейси с останалите видове транспорт.

41. „Интерфейс“ е междусистемно устройство, осигуряващо средствата, чрез които системите могат да се свържат и да си взаимодействат.

42. „Лице с увреждания” и „лице с намалена подвижност” са понятия по смисъла на Регламент 181/2011.”

ДОПЪЛНИТЕЛНА РАЗПОРЕДБА

§ 24. Този закон въвежда разпоредбите на Директива 2010/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г. относно рамката за внедряване на интелигентните транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и за интерфейси с останалите видове транспорт (ОВ, L 207 от 6 август 2010 г.) и осигурява прилагането на Регламент 181/2011.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 25. В Закона за туризма (обн., ДВ, бр. 56 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 119 и 120 от 2002 г., бр. 39 от 2004 г., бр. 28, 39, 94, 99 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 80, 82 и 105 от 2006 г., бр. 42, 53 и 80 от 2007 г., бр. 31, 36 и 66 от 2008 г., бр. 19 и 82 от 2009 г. и бр. 15, 50 и 98 от 2010 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 43а:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Туроператорите и туристическите агенти предприемат или осигуряват предприемането на необходимите мерки в съответствие с Регламент 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно правата на пътниците в автобусния транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 (ОВ, L 55/1 от 28 февруари 2011 г.),

наричан по-нататък „Регламент 181/2011”, по отношение на лица с увреждания или с ограничена подвижност с цел пътуване с автобус.”

б) досегашната ал. 2 става ал. 3.

2. В чл. 64б, ал. 5 след думата „регламент” се поставя запетая и се добавя „както и изпълнението на задълженията на туроператорите и туристическите агенти по Регламент (ЕС) № 181/2011”.

3. В чл. 86г се създава т. 5:

„5. туроператор или туристически агент, които не изпълнят задълженията си по чл. 5, чл. 9, чл. 10, параграфи 2 и 5, чл. 11, параграфи 3 и 5, чл. 14, параграфи 3 и 4 и чл. 15 от Регламент 181/2011.”

§ 26. (1) Параграф 4 относно чл. 24в, § 6 относно чл. 42, § 7 относно чл. 45, ал. 4, § 11 относно чл. 91а, ал. 12, § 21 относно чл. 104б до 104д, § 23 относно § 1, т. 42 от Допълнителните разпоредби и § 25 влизат в сила от 1 март 2013 г.

(2) Параграф 10 влиза в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник”.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на …… 2012 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози

Предложенията за промени в Закона за автомобилните превози са в следните групи:

I. Промени, свързани с предвиждане на мерки на национално ниво за прилагането на Регламент (ЕС) № 181/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 16 февруари 2011 година относно правата на пътниците в автобусния транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004, наричан по-нататък „регламента".

Регламентът урежда правилата за извършване превози на пътници относно недопускане на дискриминация между пътниците по отношение на транспортните условия, защита на правата на пътниците в случай на произшествия, вследствие на които са причинени смърт или телесна повреда на пътник или загуба, или повреда на багаж, недопускане на дискриминация и създаване на задължение за предоставяне на помощ на лица с увреждания и на лица с намалена подвижност, защита на правата на пътниците в случай на отмяна на превоз или закъснение, въвеждане на задължение за предоставяне на информация на пътниците и разглеждане на жалби. Регламентът се прилага за превози на пътници с дължина на маршрута 250 км или повече. Някои от разпоредбите на регламента се прилагат и за превози с дължина на маршрута, по-малка от 250 км. Това са разпоредбите, касаещи правата на пътниците с увреждания и на пътниците с намалена подвижност, а също така и разпоредбите, въвеждащи задължение за собствениците на автогари и превозвачите да обучават персонала и водачите, назначени при тях на работа, да оказват адекватна помощ на лица с увреждания и на лица с намалена подвижност. Освен посочените, задължителни за прилагане при превози на по-кратко разстояние от 250 км са разпоредбите относно правилата за предоставянето на информация на пътниците и подаването на жалби.

Регламентът предвижда възможност всяка държава - членка на Европейския съюз, да предвиди правилата му да не се прилагат по отношение на вътрешните превози на пътници и превози по автобусни линии, когато значителна част от маршрута по линията е извън територията на Европейския съюз. Също така може да бъде отложено и прилагането на задължението за обучение на водачите за оказване на помощ на лица с увреждания и на лица с намалена подвижност. Тези изключения обаче могат да бъдат направени

само при условие, че съответната държава гарантира, че нивото на защита на лица с увреждания и на лица с намалена подвижност съгласно националните й разпоредби е най-малко същото като предвиденото в регламента. Тъй като в националното ни законодателство не са предвидени разпоредби, които са адекватни на тези в регламента и които гарантират същото ниво на защита на правата на хората с увреждания и на хората с намалена подвижност, със Закона за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози не се предлагат изключения от прилагането на правилата на регламента.

Мерките, които всяка държава - членка на Европейския съюз, следва да предвиди в националното си законодателство, за да осигури прилагането на регламента, са няколко:

1. Следва да се установи максималният размер на обезщетението, което се дължи от превозвача при причиняване на смърт или телесна повреда на пътник, или при загубен или повреден багаж при извършването на превози, за които е приложим регламентът.

С § 5 относно чл. 42 и § 6 относно чл. 45, ал. 4 се предлага максималните размери на обезщетението в случаите, в които е приложимо българското законодателство, да са предвидените в член 7, параграф 2 букви “а” и “б” от регламента. Това предложение е съобразено с икономическата реалност в страната ни.

2. На следващо място, държавите - членки на Европейския съюз, трябва да определят автогарите, в които ще се осигурява помощ на лица с увреждания и на лица с намалена подвижност.

Законопроектът предвижда това да бъде направено с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, основанието за издаването на която е допълнено и с това изискване така, както е предвидено с § 2 относно чл. 21, ал. 3.

3. Наред с посоченото по-горе съгласно член 31 от регламента всяка държава - членка на Европейския съюз, следва да установи система от санкции, приложими за нарушения на разпоредбите на регламента, които са ефективни, пропорционални и възпиращи.

С § 18 от законопроекта относно чл. 104б – 104г, както и с § 22 относно чл. 86г от Закона за туризма са предложени съответни санкции за установени нарушения на правилата на регламента.

4. Друга мярка, осигуряваща прилагането на регламента, е определянето на орган, който отговаря за прилагането на регламента по отношение на частта от превозите на нейната територия. Предлага се контролните функции по прилагането на регламента по отношение на задълженията на превозвачите и собствениците на автогари да бъдат

възложени на Изпълнителна агенция “Автомобилна администрация” наред с останалите й функции по контрола на превозите на пътници. Контролът за спазване на задълженията на туроператорите и туристическите агенти ще се извършва от Комисията за защита на потребителите предвид възложените й със Закона за туризма контролни функции върху дейността на туроператорите и туристическите агенти.

II. Промени, свързани с предвиждане на мерки за сигурност при автобусните превози. Предложените мерки са свързани с изискванията за превоз на багажите на пътниците, пътуващи с автобусен транспорт, и с изискванията към автогарите.

Относно предложенията, свързани с превоза на багаж:

Към настоящия момент правилата за превоз на багажите на пътниците по автобусни линии са уредени в чл. 37, 38, чл. 39, ал. 3 и 4 и чл. 41 от Закона за автомобилните превози, както и в наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, като включват следните изисквания:

1. превозвачите, извършващи превози по автобусни линии, задължително да издават багажни разписки за всеки отделен багаж на пътник в автобуса;

2. багажната разписка да съдържа имената на пътника и данни за превозвача, когато не е комбинирана с билет или когато е комбинирана с билет, който не е поименен;

3. превозвачът да предава багажите лично на приносителите на багажните разписки.

Предлага се посочените по-горе изисквания да бъдат допълнени с изричен текст, съгласно който се въвежда забрана относно превозването на багаж, който не принадлежи на пътник, пътуващ с автобуса. В тази връзка са допълнени и административнонаказателните разпоредби, като са създадени санкции за нарушаване на посочените изисквания.

Относно изискванията към автогарите:

В Наредба № 33 от 1999 г. за обществен превоз на пътници и товари на територията на Република България се съдържат изискванията към автогарите. За да бъдат определени допълнителни изисквания към автогарите, свързани със сигурността на превозите, се предвижда разширяване на предметния обхват на наредбата по чл. 21 от Закона за автомобилните превози, като се дава възможност конкретните изисквания към автогарите във връзка със сигурността на пътниците да бъдат определени в посочената по-горе наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Предложените мерки имат за цел да повишат сигурността на автобусните превози, като вменят ясни отговорности на превозвачите, водачите и собствениците на автогари в тази връзка.

III. Освен посочените изменения и допълнения, които имат за цел да се осигури прилагането на Регламент (ЕС) № 181/2011, както и тези във връзка с мерките за сигурност в проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за автомобилните превози са предвидени и следните изменения и допълнения:

С § 3 относно чл. 23, ал. 2 е предвидено създаването на задължение превозвачът да уведоми съответната областна структура на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация" за това, че възнамерява да извърши случаен превоз вместо задължителното издаване на разрешение за извършването на превоз съгласно настоящия текст от закона. Изменението се предлага с цел да се улесни административната процедура преди извършването на случайните превози. Извършването на случаен превоз не следва да зависи от преценката и решението по целесъобразност на ръководителя на съответната регионална структура на Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация". Поради спецификата и същността на този вид превози е необходимо и достатъчно единствено да се направи предварително уведомление, към което да се представи съответна информация за датата, часа и маршрута на превоза. Тази информация ще се ползва от контролните органи на агенцията за извършване на проверки за това, спазват ли се правилата за извършване на случайните превози.

Допълненията, предвидени с § 11 относно чл. 93б, се налагат, тъй като правилата за времето за управление, прекъсване на управлението и почивките са уредени, освен в Регламент (ЕО) № 561/2006 и Европейската спогодба за работата на екипажите на превозните средства, извършващи международен автомобилен превоз, и в подзаконови нормативни актове, издадени от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

С § 13 относно чл. 96, ал. 6 и с § 17 относно чл. 104, ал. 14 са предвидени санкции за лицата, отговорни за извършването на предпътни прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства. Изискването за извършване на предпътни технически прегледи бе въведено с едно от последните изменения на Закона за автомобилните превози, поради което е необходимо и въвеждането на санкция за неспазването му.

IV. Промени, свързани с осигуряване на правна възможност за въвеждането в националното законодателство на Република България на разпоредбите на Директива 2010/40/ЕС за рамката за внедряване на

интелигентните транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и за интерфейси с останалите видове транспорт.

В изпълнение на Решение по т. 6 от 254-ото заседание на Съвета по европейски въпроси, проведено на 26 юли 2011 г., е създадена временна междуведомствена работна група за изготвянето на законодателни предложения във връзка с изпълнение на ангажиментите на Република България, произтичащи от Директива 2010/40/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 7 юли 2010 г., относно рамката за внедряване на интелигентните транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и за интерфейси с останалите видове транспорт.

Работната група проведе поредица от срещи, на които бяха обсъдени възможностите за транспониране на правилата за интелигентните транспортни системи в националното законодателство, като предвид хоризонталния характер на директивата издаването на постановление на Министерския съвет бе определено като най-подходящ вариант за постигане на целта. По време на междуведомственото съгласуване на проекта на постановление дирекция „Правна” на Министерския съвет изрази категоричното становище, че не е налице правно основание за приемането от Министерския съвет на цитираното постановление и че за целта следва да се предвиди такова в закон, още повече, че с постановлението се предвиждат функции на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, свързани с внедряване на интелигентните транспортни системи в областта на автомобилния транспорт.

Интелигентните транспортни системи попадат в обхвата на транспортната политика, поради което отговорността за координираното и последователно внедряване и използване на интелигентните транспортни системи на територията на Република България следва да бъде възложена на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Във връзка с това предложеният законопроект задължава министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията да координира дейностите при внедряване и използване на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и интерфейси с останалите видове транспорт.

За подпомагане задълженията на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията със законопроекта се предлага създаването на Съвет по интелигентни транспортни системи с консултативни функции. Предвидено е съветът да консултира министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията при осъществяване на правомощията му в областта на интелигентните транспортни системи, както и да осъществява следните дейности: изготвяне на национален план за действие за внедряване и използване на интелигентни транспортни системи,

обсъждане на доклад с информация относно напредъка по националните дейности и проекти по отношение на приоритетните области за използване на спецификации и стандарти за интелигентни транспортни системи, подготовка на предложения за изменения в правното регулиране и в областта на ефективното внедряване на интелигентни транспортни системи, даване на становища по нормативни актове и по други въпроси, свързани с внедряването на интелигентни транспортни системи. Дейността на Съвета по интелигентни транспортни системи ще се подпомага организационно-технически от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

В проекта на закон са предвидени конкретните правила, свързани с внедряването и използването на интелигентни транспортни системи в областта на автомобилния транспорт и интерфейси с останалите видове транспорт, да се определят в наредба на Министерския съвет. Наредбата ще предвиди внедряването на приложения и услуги за интелигентни транспортни системи на територията на Република България да се осъществява при изпълнение на условията, съдържащи се в приетите от Европейската комисия спецификации и в приетите от органите по стандартизация стандарти в следните приоритетни области:

1. оптимално използване на данните за пътищата, движението по тях и пътуванията;

2. непрекъснатост на услугите за интелигентни транспортни системи за управление на движението и товарните превози;

3. приложения за интелигентни транспортни системи за пътна безопасност и сигурност;

4. свързване на превозното средство с транспортната инфраструктура.

Приоритетните действия по изброените приоритетни области включват предоставяне на:

а) информационни услуги за мултимодални превози;

б) информационни услуги в реално време за движението по пътищата;

в) минимална универсална информация за движението, свързана с безопасността на движението по пътищата в случаите, когато това е възможно, като информацията ще бъде безплатна за потребителите, както и събиране на данни и изработване на процедури за предоставяне на такава информация;

г) оперативно съвместима система „e Call“ в Европейския съюз;

д) информационни услуги за места за безопасно и сигурно паркиране за камиони и търговски превозни средства;

е) резервационни услуги за места за безопасно и сигурно паркиране за камиони и търговски превозни средства.

До 27 февруари 2013 г. Европейската комисия следва да приеме конкретни спецификации по всяко от горепосочените приоритетни действия, за да предотврати създаването на различни и несинхронизирани приложения и услуги за интелигентни транспортни системи на територията на Европейския съюз. Предвижданите стандарти за приложения и услуги за интелигентни транспортни системи ще бъдат приемани съответно от органите по стандартизация.

Въз основа на направените през 2006 г. изводи от ревизията на Бялата книга за транспортна политика от 2001 г. Европейската комисия изготви План за действие относно интелигентните транспортни системи в автомобилния транспорт. Внедряването на приложения за интелигентни транспортни системи на общоевропейско равнище, което да обхваща всички начини на пътуване, бе затруднено поради липсата на общоевропейска рамка за комбиниране на автомобилния с другите видове транспорт. В тази връзка през 2008 г. Европейската комисия предложи използването на (рамкова) директива като най-подходящ начин за постигане на стандартизация и оперативна съвместимост между отделните услуги и системи за интелигентни транспортни системи в различните видове транспорт. В този смисъл Директива 2010/40/ЕС предоставя необходимата рамка за изпълнение на Плана за действие на Европейската комисия относно интелигентните транспортни системи.

Внедряването на приложения и услуги за интелигентни транспортни системи ще осигури цялостно подобряване на ефективността и безопасността на пътния транспорт, както и минимализиране на негативното влияние на транспорта върху околната среда. Сред примерите за прилагане на интелигентни транспортни системи в автомобилния транспорт са системите за управление, наблюдение и контрол на движението в градовете и по автомагистралите, системите за безопасност на превозните средства, електронните системи за събиране на пътни такси за изминато разстояние (ТОЛ такси), сателитните системи за навигация по пътищата, единният европейски телефон за спешни и аварийни обаждания (телефон 112) и др.

Законопроектът ще има положително въздействие за развитието на автомобилния транспорт и пътната инфраструктура, при което особено важен е социално-икономическият ефект от намаляването на пътнотранспортните произшествия, опазването на околната среда и оптимизирането на сектора.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)